

Jakub Jacyna

Zgromadzenie Warszawskiej Izby Adwokackiej

Palestra 50/5-6(569-570), 317-320

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IZBA WARSZAWSKA

ZGROMADZENIE WARSZAWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

W dniu 15 maja 2005 r. odbyło się Zgromadzenie Warszawskiej Izby Adwokackiej, podczas którego podjęto uchwałę następującej treści:

1. Adwokaci i aplikanci adwokaccy zebrani na zgromadzeniu izby warszawskiej, wyrażając niesłabnący żal po odejściu Papieża Jana Pawła II, deklarują jednocześnie szczerze postanowienie zachowania prawd i wartości, którymi umacniał Największy z Rodu Polaków i które stanowią zacznik pontyfikatu Jego Świątobliwości Benedykta XVI.

2. Zgromadzenie Warszawskiej Izby Adwokackiej, odbywające się na niewiele miesięcy przed wyborami do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej wyraża przekonanie, iż udział w nich powinien być traktowany nie tylko jako prawo obywatelskie, ale także jako wypełnienie społecznego zobowiązania, szczególnie istotnego dla adwokatury, mającej świadomość pełnych możliwości parlamentaryzmu. Zgromadzenie zwraca się do Koleżanek i Kolegów o wykorzystanie szans na liczniejszą niż w dotychczasowych kadencjach obecność przedstawicieli palestry w wybieranym na nowo parlamencie. Prawnicza wiedza, wprawa w publicznych wystąpieniach, umiejętność prowadzenia i rozwiązywania sporów oraz naturalne dla reprezentantów naszego zawodu zainteresowanie życiem społecznym i gospodarczym predestynują adwokatów do tego, by powierzane im mandaty poselskie i senatorskie były sprawowane w sposób aktywny i z całkowitą świadomością wagi wszelkich podejmowanych w trakcie kadencji decyzji. Zgromadzenie stawia także postulat, by reprezentanci adwokatury w nowo wybranym parlamencie jednym z najpierwszych celów obrali doprowadzenie do poprawy działania systemu wymiaru sprawiedliwości i uzdrowienia mechanizmów wolnorynkowej gospodarki.

3. Zgromadzenie wyraża najwyższe zaniepokojenie przebiegiem prac zmierzających do uchwalenia zmienionego prawa o adwokaturze. Podejmowane od dłuższego czasu próby realizacji projektów zbyt daleko idących przekształceń istoty zawodu adwokackiego, sprzecznych z jego tradycją – są przyczyną tego, iż do tej pory nie znalazła odzwierciedlenia w ustawodawstwie konkluzja wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 18 lutego 2004 r., sygn. P 21/02. Zgromadzenie uznaje za niewłaściwe dalsze utrzymywanie się stanu uniemożliwiającego kolejnemu rocznikowi absolwentów studiów prawniczych przystąpienie do egzaminów konkursowych na aplikację adwokacką. Stan taki jest sprzeczny z ustawowym obowiązkiem corocznego dokonywania naboru na aplikację, z interesem społecznym, a także z dobrem korporacji adwokackiej. Przyjąwszy do wiadomości, iż wynikiem prowadzonych obecnie prac nad projektami prawa o adwokaturze miałyby się stać, z założenia ich twórców, istotne poszerzenie rynku usług prawniczych – Zgromadzenie stwierdza, iż poszerzenie takie w ostatnich latach stopniowo już się dokonało. Jego wyrazem jest znaczące zwiększenie uprawnień radców prawnych i rzeczników patentowych, wykreowanie grupy zawodowej doradców podatkowych, a ostatnio – wprowadzenie liberalnych mechanizmów sprawowania obsługi prawnej uregulo-

wanych zarówno ustawą o swobodzie działalności gospodarczej, jak i znowelizowaną treścią art. 87 kodeksu postępowania cywilnego. Zgromadzenie postuluje, by wobec osiągnięcia wskazanego wyżej rezultatu, wysiłek legislatorów skoncentrował się obecnie na wytworzeniu podstaw prawnych dla odpowiadającej istocie wolnego zawodu rekrutacji adeptów do zawodu. Zgromadzenie warszawskiej izby adwokackiej zwraca uwagę, iż autorów projektów zmian w prawie o adwokaturze, w obecnym czy też przyszłym parlamencie, wiąże konstytucyjny zapis statuujący pieczę organów samorządu zawodowego nad wykonywaniem zawodu adwokata, immanentnym zaś elementem owej pieczy jest decydujący wpływ na przebieg rekrutacji oraz egzaminów końcowych. Zgromadzenie zwraca się do Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie o rozważenie prawnej dopuszczalności przeprowadzenia w 2005 roku rekrutacji na aplikację adwokacką w drodze rozmów kwalifikacyjnych, bez przeprowadzania egzaminu konkursowego.

4. Zgromadzenie wyraża zdecydowany sprzeciw wobec rozwiązań zawartych w projekcie nowelizacji kodeksu postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Postulowane stosowanie drakońskich porządkowych kar pieniężnych, a nawet aresztu do 30 dni w stosunku do obrońców i pełnomocników, jak również projektowanie dopuszczalności odbierania obrońcy i pełnomocnikowi głosu przez przewodniczącego oraz usuwania go przez sąd od udziału w sprawie – świadczy o jawnym okazywaniu pogardy i wrogości wobec adwokatów oraz społeczeństwa. Niezależnie od motywów, jakimi kierują się twórcy projektu, takim szkodliwym społecznie pomysłem należy się w imię obrony pryncypiów przeciwstawić.

5. Zgromadzenie krytycznie odnosi się do ocen zawartych w raporcie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dotyczących sposobu informowania o wykonywaniu zawodu adwokata. Sceptycznie ocenia także wyniki tak zwanych rankingów firm prawniczych publikowanych przez prasę, uznając je za jednostronną, a tym samym niesprawiedliwą prezentację. Rankingi te wywołują błędny wizerunek palestry i całego rynku prawniczego w oczach społeczeństwa. Zgromadzenie Warszawskiej Izby Adwokackiej zarazem z niepokojem konstatuje, iż brak odpowiadających współczesnym warunkom uregulowań, które jasno rozgraniczałyby niedopuszczalną etycznie reklamę od rzetelnej i pożądaney informacji o usługach adwokackich oraz o osobach te usługi świadczących, przynosi szkodę palestrze, nienaletny zaś pożytek wszystkim tym, którzy nie dysponując stosownymi kwalifikacjami przedstawiają się jako specjaliści od rozwiązywania problemów prawnych. Rozwój i rozpowszechnienie się wielorakich, masowo dostępnych form przenoszenia danych wymusza pilną potrzebę takiej nowelizacji skodyfikowanych zasad deontologii zawodowej, która uczyni zadość społecznej potrzebie informacji, nie sprzeciwiając się zarazem opartym na słusznej tradycji pryncypiom właściwym stanowi adwokackiemu.

6. Ostatnio wprowadzone regulacje ogólnie obowiązującego prawa niepokojąco ograniczają zakres obowiązkowo przez adwokatów opłacanej ochrony z tytułu

odpowiedzialności cywilnej. Zgromadzenie wyraża pogląd, iż drastyczne poszerzenie możliwości dochodzenia przez ubezpieczycieli roszczeń regresowych od adwokatów czyni tę ochronę iluzoryczną. Dlatego też Zgromadzenie za konieczne uznaje, w obecnym stanie prawnym, takie negocjowanie zbiorowych umów ubezpieczenia, aby wykluczony był w nich regres ubezpieczyciela do ubezpieczonego w wypadku jakiegokolwiek formy winy nieumyślnej tego ostatniego. Zgromadzenie zarazem dostrzega potrzebę wystąpienia przez Naczelną Radę Adwokacką ze stosownym wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego. Zgromadzenie postuluje także powrót do koncepcji utworzenia towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, które jako jedną z grup zawodowych zrzeszałoby adwokatów. Zgromadzenie Warszawskiej Izby Adwokackiej wysuwa w związku z tym do Naczelnej Rady Adwokackiej postulat niezwłocznego zgromadzenia danych statystycznych w skali ogólnopolskiej na temat szkodowości w zakresie odpowiedzialności cywilnej adwokatów, które umożliwią dokonanie profesjonalnej oceny opłacalności takiego przedsięwzięcia.

7. Stanowisko aparatu skarbowego państwa, według którego wynagrodzenie adwokatów za czynności wykonywane przez nich jako obrońców i pełnomocników z urzędu podlega na ogólnych zasadach opodatkowaniu podatkiem VAT, rodzi poważne i jednoznacznie negatywne skutki dla członków palestry. Prócz uciążliwości natury księgowej prowadzi ono do znaczącego obniżenia wysokości netto wynagrodzeń zasądzanych od Skarbu Państwa. Zgromadzenie Warszawskiej Izby Adwokackiej popiera wystąpienie do ministra sprawiedliwości Naczelnej Rady Adwokackiej z postulatem takiej zmiany taksy za usługi adwokackie, która stworzyłaby sądom jednoznaczny obowiązek zasądzania honorarium powiększonego o należny VAT, urealnijając równocześnie cały system stawek.

8. Zgromadzenie z zadowoleniem stwierdza, że wzajemne relacje palestry i sądów warszawskich układają się satysfakcjonująco. Palestra warszawska z życzliwym zainteresowaniem przyjęła informację o utworzeniu Sądu Okręgowego dla Warszawy Pragi. Jednocześnie Zgromadzenie zwraca się z apelem do przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości o rozważenie możliwości pozostawienia wszystkich warszawskich sądów gospodarczych w dotychczasowych miejscach, a nawet skupienia ich we wspólnym budynku. Apel ten wynika z obaw, by decyzja o rozdzieleniu siedzib sądów gospodarczych nie zwielokrotniła już istniejących trudności w wykonywaniu zawodu, spowodowanych rozrzuconiem po mieście wydziałów różnych sądów.

9. Zgromadzenie przyjęło do akceptującej wiadomości sprawozdanie z prac sądownictwa dyscyplinarnego działającego w warszawskiej izbie. Na podkreślenie zasługuje wzrastająca sprawność organów dyscyplinarnych. O ile w sprawach, w których brak jest podstaw do ukarania, postępowania nie są wszczynane albo też umarza się je, o tyle kwestie poważnych naruszeń zasad etyki znajdują wyraz w stosownych orzeczeniach. Zgromadzenie wyraża przekonanie, iż taki sposób działania organów dyscyplinarnych będzie się nadal spotykał z poparciem członków izby.

Palestra warszawska stoi na stanowisku, iż incydentalnie podejmowane przez niektórych jej członków działania uniemożliwiające m.in. doręczanie im przez sądy odpisów orzeczeń wraz z uzasadnieniami są rażąco sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Zgromadzenie ze zrozumieniem przyjęło również deklarację władz Okręgowej Rady Adwokackiej o kontynuowaniu działań mających na celu ochronę kolegów sprawujących z urzędu funkcję obrońców oskarżonych w aferze FOZZ przed nieuzasadnionymi atakami opinii publicznej, których przedmiotem jest sposób wykonywania powierzonych im obowiązków. Zgromadzenie wyraża zarazem swoje zaniepokojenie postawą przedstawicieli Helsińskiej Fundacji Obrony Praw Człowieka, prezentowaną podczas ostatniej fazy wspomnianego procesu.

10. Zgromadzenie w pełni akceptuje działalność ORA w zakresie pomocy udzielanej emerytowanym członkom izby, uznając ją za jeden z podstawowych obowiązków, w pełni odzwierciedlających ideę korporacyjną. Równocześnie Zgromadzenie apeluje do Okręgowej Rady Adwokackiej o rozważenie możliwości zwiększenia pomocy finansowej dla nestorów zawodu.

Adw. Jakub Jacyna

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI

KOŁA SENIORÓW ZA LATA 2002, 2003 I 2004 R.

I. W okresie powyższym w Zarządzie Koła Seniorów pracowali adwokaci: Andrzej Bąkowski, Wanda Barciszewska, Jerzy Biejat, Antoni Cengel, dr Zdzisław Krzemiński, Tadeusz Kamiński, Jan Mikułowski, Henryk Pieliński, Anna Sobocińska-Lorenc, Ryszard Siciński i Stanisław Śniechórski.

W dniu 16 listopada 2002 r. zmarł śp. adw. Jerzy Biejat, długoletni zasłużony wiceprezes Koła, a w dniu 9 kwietnia 2003 r. niespodziewanie zmarł wieloletni wiceprezes Koła, ofiarny, oddany i czynny do ostatnich dni życia, śp. adw. Henryk Pieliński.

W roku 2004 wystąpili z adwokatury adw. Wanda Barciszewska i adw. Tadeusz Kamiński – tym samym z Koła Seniorów.

Sprawy personalne stanowią poważną troskę Koła, bowiem szeregi członków Koła rzedną z upływem lat.

Akcje kierowane z zaproszeniami do wstępowania do Koła nie dają spodziewanych efektów. Na kilkadziesiąt zaproszeń wysłanych ostatnio – wpłynęły dwie deklaracje członkowskie.

II. Koło Adwokatów Seniorów działa na zasadzie Regulaminu i ma na celu pielęgnowanie jej wysokich tradycji, kultywowanie wiedzy prawniczej, słowa polskiego, kultury sali sądowej, organizowanie życia towarzyskiego i kulturalnego w łączności z całym środowiskiem adwokackim.

Zarząd Koła odbywa comiesięczne zebrania robocze, dla omówienia zachodzących wydarzeń dotyczących spraw adwokackich, podejmowania odnośnych akcji, występowania z oświadczeniami i wnioskami, organizowania narad, zebrań otwartych na tematy zawodowe i ogólne.